

Üresek mozdulataim,
gondtalanok, mint hajnali ébredéskor a test,
amikor a szándék még nem tetten érhető.
Az önműködés ad valamiféle boldogságot.

Rögzíteném az élményt,
hogymikor előhívható legyen,
de hiába próbálkozom, nincs hatalmamban.

Így marad a felejtés, a sötét doboz, a filmtekerccs nélküli vetítő.

És a rácsodálkozás:

egy ismeretlen kéz áramot kapcsol,
és mintha mozi vásznát nézném,
miközben megtelik fényvel,
magamat követem.